

[Schlüter.]

draget, er der vist nu kun få, der kan tro på, efter det sagkyndige udvalgs betænkning om disse spørgsmål. Denne tanke fra boligforliget er da heller ikke blevet underbygget af noget brugeligt, konkret lovforslag. Så meget mere nødvendigt er det nok, at vi i god tid forbereder os til den situation, der foreligger efter næste vurdering. Det konservative folkeparti vil naturligvis tage samfundsmæssige hensyn i udformningen af den politik, der her bliver brug for. Men et væsentligt element for os vil også være, at så mange som muligt skal kunne erhverve en bolig og blive boende i det hjem, de ejer.

Ømann (SF):

Interessen i at fremsætte disse forslag, som vi har set de fleste af før, afspejler jo ganske tydeligt den boligsituation, vi har, nemlig at vi nu har flere ejerboliger, end vi har lejerboliger. Derfor er der vælgertække i disse forslag. Saglig set er der ingen grund til at fremsætte dem. Vi kender dem: det er alle sammen debatforslag, debatoplæg, fordi alle erkender, at de er bundne af det boligforlig, der er indgået. Det er altså alene af akademisk interesse, at vi står og snakker om det her, og det har vi snakket om tusind gange før, men det ville dog være uhøfligt ikke at ofre et par bemærkninger på de enkelte forslag.

Jeg er særlig interesseret i venstres forslag, fordi det anerkender nogle principper, som jeg har været talsmand for herinde igennem mange år. Men den måde, disse principper føres ud i livet på, kan jeg godt forudskikke, er jeg ikke enig med hr. Jens Foged i, og det ved han godt. Det er for det første princippet om afskaffelse af ejendomsskemaet. Ja, det er da et godt princip at have. Endvidere et princip om indkomstførelse af lejeværdi uanset indtægt, altså en afgift. Ja, det er jo også en tanke, der fører vidt frem og har været lige på kanten til et flertal her i folketinget ved flere lejligheder. Så er der endelig et princip, som jeg må prise hr. Jens Foged for, og det er dette, at gælden i boligen er boligen uvedkommende. Jeg vil gerne formulere det lidt om. Den private gæld, man optager for at have en bolig, er skatteopgørelsen uvedkommende. Men se, her er det jo, jeg tørner alvorligt sammen med hr. Jens Foged, for hvad er

det, hr. Jens Foged gør? Hr. Jens Foged sætter lejeværdien ned, men bevarer det, som virkelig er den varme kartoffel i dansk økonomisk politik — også den varme kartoffel i det hele taget — nemlig retten til at fradrage private renter. Sådan er det jo let at forenkle, hvis man vil gøre det på de svages bekostning og favorisere de rige. Det er ikke den forenkling, jeg er mest stemt for, og i og for sig gælder disse bemærkninger begge love, men jeg vil gerne prise den forenklingstendens, der ligger i forslagene. Den kan vi i hvert fald bruge og måske arbejde videre på ved en senere lejlighed og med et andet folketingsflertal.

Så kommer vi til en række af centrumdemokraternes forslag. Om nr. XLVI vedrørende fritidshuse må jeg for det første spørge: hvad er det nu, hr. Erhard Jakobsen vil bruge skatteydernes penge til? Jo, såmænd i en situation med 150.000 arbejdsløse til at lette sommerhusejernes betrængte kår. Ja men er der dog ikke andet, vi skulle foretage os i denne hellige situation? Det må være nok om dette forslag.

Så er der det ganske fornuftige forslag fra centrumdemokraterne (nr. XLVII vedrørende tofamiliehuse), der omhandler en boligforligsfadæse. Jeg skal ikke blande mig i boligforligets partners fadæse, men dog blot forudskikke, at der her ligger et meget stort problem, et problem, som er større end antydnet her i forslaget. Der ligger lejeværdiberegningsproblemet for disse tofamiliehuse, hvor folk for deres død ikke kan forstå, hvorfor de skal sættes højere, end de nabo-parcelhusejere, som har samme boligfaciliteter, bliver sat til. Det samme gælder, som fru Kirsten Jacobsen rigtigt var inde på, hele problematikken omkring de ejendomme, der har blandet privat og erhvervs-mæssig anvendelse. Her ligger et problem. Jeg er ikke sikker på, at vi er enige om dette problems løsning, for det er opstået derved, at man ikke har villet forhøje disse lejeværdiprocenter til en rimelig højde, og når så ligningsmyndighederne får besked på, at i disse blandede affærer skal man sætte lejeværdien til det, som man kunne udleje til til anden side, så opstår der ting, som folk for deres død ikke kan forstå — hvad jeg godt kan forstå de ikke kan — og det giver derfor anledning til en forfærdelig masse tvister og klagesager. Jeg er altså enig i, at der består